

HORACI, L'INUIT

D'Alpicat al Pol Nord

Després de l'èxit de la primera temporada de la sèrie d'animació 'Horaci, l'inuit' a Televisió de Catalunya, ja estan en marxa el trenta-cinc capítols de la segona. Sis minuts d'animació demanen unes quantes setmanes de feina. Ens ho explica l'il·lustrador d'Alpicat Òscar Sarramia, 'alma mater' del projecte.

Per JBC / Fotos de IMÀGIC TELECOM

GUIONS I PAISATGES. A dalt, el guió i la *story board* (dibuix de les escenes). A la dreta, esbossos en aquarel·la dels personatges i els paisatges de cada capítol.

Un dia es va plantejar que podria fer una sèrie de llibres infantils *pop-up* (dels quals se'n despleguen personatges i paisatges en el moment de passar cada pàgina) protagonitzats per un inuit, un nen originari del Pol Nord. Algú va dir-li que la idea era tan dolenta que no valia ni per fer una sèrie d'animació, així que Òscar Sarra-

mia va descartar els llibres per convertir el seu petit Horaci en un projecte audiovisual. "Sóc així, va ser com una reacció natural al comentari, vaig redirreccionar les històries del protagonista i vaig oferir el projecte a una productora que mai havia fet animació", recorda. "La idea els va encantar i després vam tenir la sort que Televisió de Catalunya també la comprés: la nostra proposta era fer trenta-cinc capítols de

sis minuts de durada, i després de la primera temporada ara ja estem treballant en la segona.

"Resumit d'aquesta manera sembla molt fàcil, però vam trigar un parell d'anys a endegar la maquinària. Jo vinc de la il·lustració tradicional, que no he deixat mai de fer, i l'animació és un món absolutament diferent", confessa. Nascut a Alpicat, va descobrir la pintura perquè acompanyava el seu pare a una

acadèmia a aprendre a pintar a l'oli. Allà va començar a dibuixar, encara que no s'ho va prendre seriosament fins que va ser l'hora d'estudiar a la universitat: "Em vaig arribar a matricular d'Història a la UdL, però al darrer moment vaig anar-me'n a fer Arts i oficis a l'Escola Massana de Barcelona, on em vaig llicenciar en especialitat de gravat."

Com a il·lustrador, amb el traç salvatge i fresc, va treballar per a editorials fent contes i per a mitjans com *La Vanguardia*, *l'Avui*, *Man*, *El Economista*... "Al setmanari *El Triangle* em vaig fer fort en l'art de la il·lustració política perquè em passaven els textos el mateix dia de tancament, i després al diari *Metro* vaig fer una vinyeta diària. Avui encara faig una il·lustració per al suplement cultural d'*El Mundo*, però el sector ha anat molt de capa caiguda", explica.

L'animació la va descobrir per casualitat a la primera edició de *l'Animac*, "per això tinc la impressió que en sóc fill, que d'alguna manera dec bona part de la meua trajectòria a la mostra". Un dels responsables de *Les tres bessones* va proposar-li formar part de l'equip i allà va posar el seu primer peu a un sector "tan apassionant com complicat". S'han d'invertir molts diners en ordinadors, programes i animadors: acon-

COL·LECTIU. Una sèrie d'animació és un treball en cadena per il·lustrar, dotar de moviment o posar so als capítols.

EL MÓN DE L'HORACI. Tot el poblat i els escenaris on passa la sèrie els tenen penjats a la paret perquè sempre siguin coherents amb el món creat.

Òscar Sarramia combina el treball d'"Horaci, l'inuit" amb els encàrrecs d'il·lustrador per a mitjans escrits i editorials

seguir tirar endavant un projecte com l'*Horaci* ja és una aventura".

Barcelona és una ciutat molt ben posicionada a nivell internacional en el sector de l'animació. Tot i això "no és fàcil trobar bons professionals que es puguin comprometre amb un projecte tan delicat com l'*Horaci*". Una vegada van tenir llum verda per tirar-lo endavant, la guionista que va passar al capdavant va ser l'Anna Espinach, amb la qual van anar organitzant les trames: "Del primer capítol en vam fer una projecció amb nens i ens vam adonar que en alguns gags que els adults reiem els més petits no en feien cas. Vam haver d'adaptar algunes trames als gustos del públic natural de la sèrie." Quan

Televisió de Catalunya coprodueix una sèrie no compra a cegues el producte: "Des del primer dia ens reunim i anem prenent decisions plebiscitàries per aconseguir el millor resultat possible", diu Sarramia. A *Horaci* treballen una quinzena de persones i fan el que s'anomena una *cut-out* animada: "Els fons són fixos però els personatges es mouen i a cada capítol pots trobar una animació més acurada."

Sarramia havia arribat a muntar una productora que treballava per a tercers i que va fer fallida, per això durant molts anys va dir que mai tornaria a treballar en animació. També matisava que faria una excepció si el projecte era propi. Amb l'*Horaci* ha mantingut la promesa.

